

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2099/2021
26.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Илија Ђурђевић, адвокат из ..., против туженог „Fresenius Medical Care Србија“ ДОО из Вршца, кога заступа адвокатска канцеларија „Карановић&Партнери“ из Београда, ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3402/18 од 23.10.2019. године, у седници одржаној 26.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3402/18 од 23.10.2019. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 154/18 од 13.07.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог од 14.05.2014. године о отказу уговора о раду те да се обавезе тужени да је врати на рад и накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3402/18 од 23.10.2019. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев у целости и поништено као незаконито решење туженог од 14.05.2014. године и обавезан тужени да тужиљу врати на рад, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка и обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове првостепеног и другостепеног парничног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију туженог.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка у смислу члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем туженог од 14.05.2014. године тужили, запосленој на пословима ..., отказан је уговор о раду на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду због повреде радне обавезе утврђене општим актом туженог и то предузимање било које радње на раду или у вези са радом, а у којој се стичу обележја кривичног дела привредног преступа или прекршаја. Тужили је стављено на терет да је 14.03.2014. године у току радног времена у просторијама туженог од запослене ББ отуђила две кредитне картице и новчана средства, а затим са њеног текућег рачуна подигла средства у износу од 6.000,00 динара. Због наведених радњи против тужиле је покренут предистражни поступак и овлашћено службено лице је код ње пронашло одузете кредитне картице и новац. Затим је против тужиле покренут истражни поступак од стране надлежног јавног тужиоца. Пресудом Основног суда у Вршцу К 304/15 од 20.11.2015. године тужила је оглашена кривом због извршења кривичног дела крађе и кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица због чега јој је изречена условна осуда.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је ценећи одредбе уговора о раду закљученом између парничних странака и колективног уговора којима се предвиђа отказни разлог, а којима је прописано да исти представља предузимање било које радње на раду или у вези са радом у којој се стичу обележја кривичног дела, привредног преступа и прекршаја, и урачунљивост тужиле која је вештачена у кривичном поступку, закључио да је тужила одговорна за извршење наведене повреде те да је у време извршења ове повреде била способна да схвати значај свог дела и свесна својих поступака и последица истих.

Супротно, по оцени другостепеног суда, због претпоставке невиности из члана 34. став 3. Устава Републике Србије и околности да је тужила оглашена кривом за наведено кривично дело годину дана после решења туженог о отказу о раду, закључио да тужени овакво решење није могао донети без постојања правноснажне кривичне пресуде, због чега је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев у целисти.

Основано се у ревизији указује да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Тужили је стављено на терет извршење повреде радне обавезе – предузимање било које радње на раду или у вези са радом у којој се стичу обележја кривичног дела, привредног преступа и прекршаја (члан 80. став 1. тачка 21. Колективног уговора и члан 26. став 1. тачка 21. Анекса 2 уговора о раду закљученог између парничних странака). Због тога није правилан закључак другостепеног суда да је тужени тужили дао отказ због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом прописаног чланом 179. тачка 4. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05). Поред тога, што је погрешно оценио отказни разлог из решења туженог, другостепени суд није водио рачуна о томе да суд није везан правном квалификацијом већ утврђеним чињеничним стањем, те да се понашање тужиле у конкретном случају – противправно одузимање платних картица од других запослених и неовлашћено подизање новца са тих картица, може окарактерисати и као понашање због кога запослени не може да настави рад код послодавца.

Другостепена пресуда није могла бити преиначена јер одговорност запосленог, која зависи од урачунљивости и кривице, није правилно утврђена у првостепеном поступку. Урачунљивост је у првостепеном поступку утврђена на основу правноснажне пресуде кривичног суда, што у овом случају није дозвољено (налаз и мишљење вештака из кривичног поступка може се користити у текућој парници у случају када је до отказа дошло на основу правноснажне осуђујуће кривичне пресуде), па је изостала оцена налаза и мишљења вештака који су дати у овом парничном поступку.

С обзиром да је утврђење наведених чињеница неопходно за правилну примену материјалног права, које је у конкретном случају изостало, то је другостепена пресуда укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће имати у виду примедбе из овог решења и пошто оцени налазе и мишљења вештака одговарајуће струке на основу члана 8. ЗПП на несумњив начин утврдити одговорност тужиље за повреду радне обавезе која јој је стављена на терет и донети нову одлуку о тужбеном захтеву.

На основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић